

РЕШЕНИЕ

№ 2530

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12335** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от Ф. А. С. Б. срещу мълчалив отказ на Българската агенция за инвестиции /Б./ към Министерството на икономиката по заявление с вх. № Б.-ЗЧРБ-81/14.4.2021 г. за издаване на документ и съгласно изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 6, б. „б“ ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен. Твърди, че чрез закупуването на 4.2.2019 г. на държавни ценни книжа е направила инвестиция за 1 000 000 лв., която е установена от с документ – изх. № Б.-ЗЧРБ-111/31.5.2019 г. на Б.. Въз основа на това е получила разрешение за постоянно пребиваване - № 716262/6.12.2019 г. На 15.2.2021 г. закупила отново държавни ценни книжа /Д./ на стойност 516781,97 евро, като общият размер на инвестициите е достигнал 2 млн. лв. Междувременно обаче последвало законодателно изменение - на чл. 14а от Закона за българското гражданство /ЗБГ/, както и на чл. 25, ал. 1, т. 6 Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, като е отпаднала възможността за придобиване на разрешение за постоянно пребиваване на основание инвестиции в облигации, съкровищни бонове. Втората инвестиция обаче е направена преди законодателните изменения, като е изисквало време да получи банкови документи; да ги преведе или легализира, поради което е успяла да подаде заявлението за издаване на установителен документ на 14.4.2021 г., с приложени всички изискуеми от закона документи. Счита, че за основателността на искането за издаване на документ следва да се вземе предвид

датата на правенето на инвестиция, а не датата на подаване на заявлението. Подала е нова молба – вх. № Б.-ФЛ-104/17.5.2021 г. да се предприемат всички необходими действия по издаване на установителен документ, като все още не е получила отговор, вкл. и към 25.5.2021 г.– датата, на която е изтекъл срокът за произнасяне. Приела е, че е налице мълчалив отказ, поради което е подала жалба срещу него до министъра на икономиката /по-горестоящ орган/ от 17.6.2021 г. Не е получила информация за произнасяне, поради което на 10.8.2021 г. подала жалбата си в Министерството на икономиката, като счита, че срокът за произнасянето му е изтекъл, поради което моли подадената на 24.9.2021 г. жалба да се приеме, че е в законоустановения срок.

Ответникът – изпълнителният директор на Българска агенция за инвестиции към Министерството на икономиката оспорва жалбата. Твърди, че на 16.3.2021 г. е влязъл в сила Закон за изменение и допълнение на ЗБГ /ДВ бр. 21 от 2021 г./, като с § 19 е изменен и допълнен чл. 25, ал. 1, т. 6 и 7 ЗЧРБ, като е отпаднала възможността за придобиване на постоянно пребиваване за вложения над 1 млн. лв. Съгласно § 13 ПЗР към ЗИДЗБГ, в сила от 16.3.2021 г., молбите, подадени до влизането на закона в сила, се разглеждат и решават при досегашните условия и ред, поради което се прави извод, че определящо е именно датата на подаване на молбата, а не моментът на правенето на инвестиции. В случая не са налице условия за издаване на искания документ, доколкото направената инвестиция не отговаря на новите условия на чл. 14а, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗБГ, вр. чл. 25, ал.1, т. 6 ЗЧРБ, в ред. към ДВ бр. 21/2021 г., при която отпадна възможността за придобиване на българско гражданство чрез вложение над 2 млн.лв. В този смисъл са и мотивите към законопроекта на ЗИДЗБГ. Същевременно, жалбоподателката не отговаря на условията на § 14 от ПЗР на ЗИДЗБГ.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Началото на административното производство, по арг. от чл. 25, ал. 1 АПК е иницирано от жалбоподателката с молбата с вх. № Б.-ЗЧРБ-81/14.4.2021 г. за издаване на документ и съгласно изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 6, б. „б“ ЗЧРБ. Съгласно чл. 57, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 3 АПК срокът за произнасяне по тази молба е 7-дневен.

2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Когато на заинтересованите лица не е съобщено за образуването на производството, срокът за оспорване е двумесечен от изтичането на срока за произнасяне.

Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК Индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ.

Следователно, жалбоподателят е имал правната възможност да оспори този отказ считано от 21.4.2021 г., на основание чл. 84 АПК. Съгласно ал. 2 (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), се предвижда едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Когато на заинтересованите лица не е съобщено обаче за образуването на производството, срокът за оспорване е двумесечен от изтичането на срока за произнасяне. В случая, доколкото не се установява жалбоподателката да е била уведомена за образуване на производство, то следва да се приеме, че срокът за обжалване е бил до 21.6.2021 г. Ето защо подадената на 17.6.2021 г. жалба до министъра на икономиката следва да се

приеме, че е в срок.

На следващо място, съгласно чл. 97, ал. 1 АПК (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) В двуседмичен срок от получаване на преписката, когато е едноличен, и в едномесечен срок, когато е колективен, компетентният да разгледа жалбата или протеста орган се произнася с мотивирано решение, с което обявява оспорения акт за нищожен, отменя го изцяло или отчасти като незаконосъобразен или нецелесъобразен или отхвърля жалбата или протеста. Компетентният орган е длъжен незабавно да уведоми жалбоподателя за датата на получаване на преписката.

(2) Компетентният да разгледа жалбата или протеста орган решава въпроса по същество, освен ако исканият акт е от изричната компетентност на по-долустоящия орган.

(3) Когато административният орган противозаконно е отказал да издаде документ, компетентният да разгледа жалбата или протеста орган го задължава да извърши това, като му определя и срок за издаване на документа.

(5) Когато компетентният да разгледа жалбата или протеста орган не се произнесе в срока по ал. 1, законосъобразността на административния акт може да се оспори чрез административния орган, издал акта, пред съда, ако актът подлежи на оспорване по съдебен ред.

В случая обаче се установява, че преписката е изпратена на министъра на икономиката едва на 8.10.2021 г. и е получена на 13.10.2021 г. Последният е приел, че оспореният мълчалив отказ НЕ подлежи на обжалване пред него, тъй като не е по-горестоящ орган и върнал преписката на ответника, видно от писмо от 13.10.2021 г. /л.31/ с указания да изпрати жалбата за разглеждане пред Административен съд София-град. В този смисъл е и писмото му от 15.10.2021 г.

Междувременно, е подадена и жалба на 24.9.2021 г. чрез министъра на икономиката, до Административния съд С.-град, по която е образувано това дело, като в нея отново се сочи, че се оспорва мълчалив отказ да се издаде документ.

Предвид така установеното съдът намира, че жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване акт /мълчалив отказ да се издаде документ/, от легитимирано за това лице.

По основателността на жалбата. Видно от установеното по-горе, ответникът е отказал да се произнесе по искането за издаване на искания документ, като жалбоподателката е избрала да оспори и пред по-горестоящ орган, а последният е приел, че не е компетентен, като е върнал преписката за издаване, а ответникът не е изпълнил дадените указания.

Следва да се отбележи, че съдът намира, че е неоснователно и необосновано, а на следващо място – несъответно на нормативната уредба становището, че министърът на икономиката не е по-горестоящ орган на ответника. В този смисъл следва да се цитира чл. 2, ал. 1 от УСТРОЙСТВЕН ПРАВИЛНИК на Българската агенция за инвестиции Обн. - ДВ, бр. 32 от 05.05.2015 г., в сила от 05.05.2015 г.; изм., бр. 82 от 23.10.2015 г. Приет с ПМС № 105 от 28.04.2015 г.

Съгласно посочената норма Агенцията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище [населено място] и със статут на изпълнителна агенция към министъра на икономиката. (2) Изпълнителният директор на Агенцията е второстепенен разпоредител с бюджет по бюджета на Министерството на икономиката.

Съгласно чл. 4, ал. 1 Агенцията се ръководи и представлява от изпълнителен директор, който се подпомага от заместник изпълнителен директор. (2) Договорът с

изпълнителния директор на Агенцията се сключва, изменя и прекратява от министъра на икономиката съгласувано с министър-председателя.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от Устройствения правилник Агенцията подпомага министъра на икономиката при осъществяване на държавната политика в областта на инвестициите в Република България.

Същевременно, съгласно чл. 97, ал. 3 АПК по-горестоящият орган може да върне преписката на компетентния орган да издаде документ когато противозаконно е отказано, като определи срок за това.

До приключване на устните състезания и след връщане на преписката не се установи ответникът да е издал исканият документ.

На последно място, съдът намира, че жалбата е неоснователна. Съобразно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Към датата на мълчаливия отказ, на основание Наредбата за прилагане на Закона за чужденците в Република България – чл. 39, ал. 6 ответникът е този, който следва да издаде документ, удостоверяващ обстоятелствата по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7 и 17 ЗЧРБ, а именно – направена инвестиция, в процесния случай – поупката на облигации.

Неоснователно е твърдението на ответника, че следва да се вземе предвид изменението на ЗЧРБ, поради това, че на 16.3.2021 г. е влязъл в сила Закон за изменение и допълнение на ЗБГ /ДВ бр. 21 от 2021 г./, като с § 19 е изменен и допълнен чл. 25, ал. 1, т. 6 и 7 ЗЧРБ и е отпаднала възможността за придобиване на постоянно пребиваване за вложения над 1 млн. лв. В случая не е отпаднала изобщо възможността, а е увеличен долният праг на инвестиции на 2 млн. – на което изискване жалбоподателката отговаря. Ето защо и не може да се постави въпросът за приложението на § 13 ПЗР към ЗИДЗБГ, в сила от 16.3.2021 г., предвиждащ, че молбите, подадени до влизането на закона в сила, се разглеждат и решават при досегашните условия и ред.

Ето защо съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен. Доколкото се касае за искане за издаване на документ обаче, на основание чл. 173, ал. 3 АПК съдът следва да задължи административния орган да го издаде, без да дава указания по съдържанието му.

Същевременно, в ДВ бр. 26 от 1.4.2022 г. са публикувани изм. на Закона за българското гражданство, като чл. 14а, Нов - ДВ, бр. 16 от 2013 г., е отм. - ДВ, бр. 26 от 2022 г. от 1.4.2022 г. Съгласно § 7 ПЗР към ЗИДЗБГ ДВ бр. 22 от 1.4.2022 г. Неприклучените до влизането в сила на този закон производства по отменените чл. 12а и 14а се прекратяват.

Нормата на чл. 14а ЗБГ предвиждаше правната възможност да се поиска придобиване на българско гражданство ако:

1. (изм. - ДВ, бр. 108 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 24.03.2015 г.) преди не по-малко от една година е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 или 7 от Закона за чужденците в Република България и: а) е увеличило инвестицията си при същите условия на закона до стойност най-малко 2 млн. лв., или б) е вложило в капитала на българско търговско дружество не по-малко от 1 млн. лв. за осъществен от дружеството приоритетен инвестиционен проект, сертифициран по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.

Както е посочено и в самата разглеждана жалба обаче, правният интерес да се поиска

издаване на установителен документ за установяване на обстоятелствата по чл. 25, ал. 1, т. 6, б. „б“ /отм./ от Закона за чужденците в Република България е основано на „производство по придобиване на българско гражданство по натурализация“.

Ето защо съдът намира, че обжалваният отказ следва да бъде отменен, но не следва да се дават задължителни указания на основание чл. 173, ал. 3 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.3 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

РЕШИ

ОТМЕНЯ, по жалбата на Ф. А. С Б. мълчалив отказ Българската агенция за инвестиции /Б./ към Министерството на икономиката по заявление с вх. № Б.-ЗЧРБ-81/14.4.2021 г. за издаване на документ и съгласно изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 6, б. „б“ ЗЧРБ.

ОТХВЪРЛЯ искането на Ф. А. С Б. за връщане на преписката за произнасяне по заявление с вх. № Б.-ЗЧРБ-81/14.4.2021 г. за издаване на документ и съгласно изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 6, б. „б“ ЗЧРБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. В противен случай жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: